

Bruksela, 11 maja 2026 r.
(OR. en)

9081/26

**Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2026/0101 (NLE)**

**JAI 549
COPEN 167
CYBER 215
ENFOPOL 164
TELECOM 223
EJUSTICE 23
MI 449
DATAPROTECT 149**

WNIOSEK

Od:	Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)
Data otrzymania:	8 maja 2026 r.
Do:	Thérèse BLANCHET, sekretarz generalna Rady Unii Europejskiej
Nr dok. Kom.:	COM(2026) 186 final
Dotyczy:	Wniosek DECYZJA RADY określająca kryteria i procedurę ustalania stanowiska, które ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Rady Europy w odniesieniu do wniosków stron trzecich o przystąpienie do Konwencji Rady Europy o cyberprzestępczości („konwencja budapesztańska”)

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2026) 186 final.

Zał.: COM(2026) 186 final

Bruksela, dnia 8.5.2026 r.
COM(2026) 186 final

2026/0101 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

określająca kryteria i procedurę ustalania stanowiska, które ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Rady Europy w odniesieniu do wniosków stron trzecich o przystąpienie do Konwencji Rady Europy o cyberprzestępczości („konwencja budapesztańska”)

UZASADNIENIE

1. PRZEDMIOT WNIOSKU

Niniejszy wniosek dotyczy stanowiska, które ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w odniesieniu do wniosków o przystąpienie do Konwencji Rady Europy o cyberprzestępczości („konwencja budapesztańska”), składanych przez państwa niebędące członkami Rady Europy i nieuczestniczące w opracowywaniu konwencji, w celu przystąpienia do konwencji budapesztańskiej, zgodnie z art. 37 tej konwencji.

2. KONTEKST WNIOSKU

2.1. Konwencja budapesztańska

Konwencja budapesztańska (CETS 185) została podpisana 23 listopada 2001 r. w Budapeszcie (Węgry) i weszła w życie w dniu 1 lipca 2004 r. Wszystkie państwa członkowskie Unii Europejskiej są umawiającymi się stronami tej konwencji, z wyjątkiem Irlandii, która podpisała konwencję, ale jeszcze jej nie ratyfikowała. Stosunki między Unią a Radą Europy opierają się na protokole ustaleń z 2007 r. między Radą Europy a Unią Europejską¹; Unia ma status obserwatora w Komitecie Konwencji o cyberprzestępczości (T-CY).

Konwencja budapesztańska zawiera 48 artykułów i przewiduje (i) uznanie za przestępstwo określonych zachowań – od nielegalnego dostępu, naruszenia integralności danych i systemów po oszustwa komputerowe i materiały przedstawiające niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych; (ii) uprawnienia proceduralne do prowadzenia dochodzeń w sprawie cyberprzestępczości i zabezpieczania elektronicznego materiału dowodowego w odniesieniu do wszelkich przestępstw oraz (iii) skuteczną współpracę międzynarodową. Konwencję budapesztańską uzupełniają protokół dodatkowy dotyczący penalizacji czynów o charakterze rasistowskim lub ksenofobicznym popełnionych przy użyciu systemów komputerowych (CETS 189) oraz drugi protokół dodatkowy dotyczący wzmocnionej współpracy międzynarodowej i ujawniania elektronicznego materiału dowodowego (CETS 224).

2.2. Komitet Ministrów Rady Europy i jego organy przygotowawcze oraz komitet Konwencji o cyberprzestępczości

Komitet Ministrów Rady Europy jest statutowym organem decyzyjnym Rady Europy. Rola i funkcje Komitetu Ministrów zostały szczegółowo opisane w rozdziale IV Statutu Rady Europy. W skład komitetu wchodzi ministrowie spraw zagranicznych państw należących do Rady Europy. Komitet Ministrów Rady Europy spotyka się raz do roku na szczeblu ministerialnym i raz w tygodniu na szczeblu zastępców (stałych przedstawicieli państw należących do Rady Europy).

Komitet Ministrów Rady Europy wspierają w jego pracach prezydium i grupy pomocnicze, które spotykają się regularnie w celu dogłębnego rozważenia niektórych kwestii przed podjęciem decyzji. Grupy pomocnicze są nieformalnymi strukturami roboczymi zastępców; nie mają one uprawnień decyzyjnych. Grupy przygotowują decyzje do przyjęcia, w idealnym przypadku bez debaty, przez Komitet Ministrów Rady Europy. Decyzje dotyczące zaproszenia do przystąpienia do konwencji budapesztańskiej przygotowuje GR-J (grupa sprawozdawców ds. współpracy prawnej).

¹ https://www.eeas.europa.eu/sites/default/files/mou_2007_en.pdf.

Komitet Konwencji o cyberprzestępczości (T-CY) reprezentuje strony konwencji budapesztańskiej. Na podstawie art. 46 konwencji budapesztańskiej konsultacje z tym komitetem mają na celu ułatwienie skutecznego stosowania i wdrażania konwencji, wymianę informacji i badanie wszelkich przyszłych zmian do konwencji.

2.3. Planowany akt Komitetu Ministrów Rady Europy oraz komitetu Konwencji o cyberprzestępczości (T-CY) mający skutki prawne w Unii

Zgodnie z art. 37 ust. 1 konwencji budapesztańskiej Komitet Ministrów Rady Europy, po przeprowadzeniu konsultacji z państwami-stronami konwencji i uzyskaniu ich jednomyślnej zgody, może – za pośrednictwem komitetu Konwencji o cyberprzestępczości (T-CY) – zaprosić każde inne państwo niebędące członkiem Rady i nieuczestniczące w opracowywaniu konwencji, do przystąpienia do konwencji.

3. STANOWISKO, KTÓRE MA BYĆ ZAJĘTE W IMIENIU UNII

Proponuje się, aby stanowisko, które ma być zajęte w imieniu Unii w Komitecie Ministrów Rady Europy i w jego organach przygotowawczych, a także w komitecie Konwencji o cyberprzestępczości (T-CY) w odniesieniu do przystąpienia państw do konwencji budapesztańskiej, zostało ustalone w dwóch etapach. Po pierwsze, w drodze niniejszej decyzji, w załączniku do której określono zasady przewodnie i kryteria podlegające zastosowaniu, gdy na drugim etapie proponowane jest stanowisko Unii w odniesieniu do konkretnych wniosków o przystąpienie złożonych przez państwa trzecie. Na tym drugim etapie Komisja proponuje szczegółowe stanowisko w odniesieniu do każdego wniosku o przystąpienie składanego przez państwa, które nie są stronami konwencji budapesztańskiej, zgodnie z zasadami przewodnimi i kryteriami określonymi w załączniku do niniejszej decyzji. Takie szczegółowe stanowisko Komisja przekaże Radzie w formie dokumentu pisemnego do dyskusji i zatwierdzenia.

Unia stosuje obecnie takie podejście w kontekście wewnętrznych procedur decyzyjnych niektórych innych organizacji międzynarodowych, zwłaszcza w sektorze transportu – w ramach Komitetu Kontroli Państwa Portu memorandum paryskiego w sprawie kontroli przeprowadzanej przez państwo portu² oraz Rady Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego³.

Komisja proponuje wyżej opisaną procedurę ze względu na specyfikę procesu w Radzie Europy w odniesieniu do wniosków o przystąpienie do konwencji budapesztańskiej składanych przez państwa, które nie są członkami Rady Europy i które nie uczestniczyły w opracowywaniu konwencji, w celu przystąpienia do konwencji budapesztańskiej, zgodnie z art. 37 tej konwencji.

W szczególności przepisy wewnętrzne Rady Europy dają państwom-stronom konwencji budapesztańskiej zazwyczaj dwa miesiące na wyrażenie sprzeciwu wobec wniosku o przystąpienie do konwencji od momentu rozesłania wniosku do wszystkich państw-stron przez Sekretariat T-CY. Bardzo krótki odstęp czasu między otrzymaniem przez państwa-

² Decyzja Rady (UE) 2016/381 z dnia 14 marca 2016 r. w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Komitetu Kontroli Przeprowadzanej przez Państwo Portu memorandum paryskiego w sprawie kontroli przeprowadzanej przez państwo portu (Dz.U. L 72 z 17.3.2016, s. 53).

³ Decyzja Rady (UE) 2023/746 z dnia 28 marca 2023 r. ustanawiająca kryteria i procedurę ustalania stanowiska, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego w odniesieniu do przyjęcia lub zmiany międzynarodowych norm i zalecanych metod postępowania oraz zgłoszenia różnic względem przyjętych norm międzynarodowych.

strony wniosku o przystąpienie do konwencji budapesztańskiej a momentem, w którym mają one podjąć decyzję w tej sprawie, może zagrozić terminowemu przygotowaniu i przyjęciu przez Radę decyzji w sprawie stanowiska Unii na podstawie art. 218 ust. 9 Traktatu.

Aby zapewnić spójne stanowisko Unii w trakcie całego procesu, proponowany dwuetapowy proces powinien mieć zastosowanie do decyzji dotyczących wniosków o przystąpienie do konwencji budapesztańskiej, zgodnie z art. 37 tej konwencji.

W związku z tym proponuje się przyjęcie decyzji Rady na podstawie art. 218 ust. 9 TFUE ustalającej stanowisko, które ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w odniesieniu do przyjęcia takich decyzji.

4. PODSTAWA PRAWNA

4.1. Proceduralna podstawa prawna

4.1.1. Zasady

Art. 218 ust. 9 TFUE określa tryb przyjmowania decyzji ustalających „stanowiska, które mają być zajęte w imieniu Unii w ramach organu utworzonego przez umowę, gdy organ ten ma przyjąć akty mające skutki prawne, z wyjątkiem aktów uzupełniających lub zmieniających ramy instytucjonalne umowy”.

Art. 218 ust. 9 TFUE ma zastosowanie niezależnie od tego, czy Unia jest członkiem odnośnego organu lub stroną danej umowy⁴.

Pojęcie „akty mające skutki prawne” obejmuje akty, które mają skutki prawne na mocy przepisów prawa międzynarodowego dotyczących danego organu.

4.1.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Akty, do przyjęcia których wzywa się Komitet Ministrów Rady Europy wraz z jego organami przygotowawczymi oraz komitet stron konwencji budapesztańskiej, tj. decyzja w sprawie zaproszenia państwa, które nie jest członkiem Rady Europy i które nie uczestniczyło w opracowywaniu konwencji budapesztańskiej, do przystąpienia do tej konwencji, stanowią akty mające skutki prawne. Ponadto, bez uszczerbku dla kompetencji Unii w innych dziedzinach objętych konwencją budapesztańską, takich jak penalizacja niektórych rodzajów czynów, zgodnie z postanowieniami art. 23 rozdziału III („Współpraca międzynarodowa”) konwencji budapesztańskiej strony współpracują ze sobą, w sposób możliwie jak najszerszy, dla celów ścigania i prowadzenia postępowań odnoszących się do przestępstw związanych z systemami i danymi informatycznymi lub dla celów zbierania dowodów w postaci elektronicznej, odnoszących się do przestępstw. Oznacza to nałożenie na państwa członkowskie obowiązku w dziedzinach wchodzących w zakres kompetencji Unii.

Planowany akt nie uzupełnia ani nie zmienia ram instytucjonalnych konwencji budapesztańskiej.

W związku z tym proceduralną podstawą prawną proponowanej decyzji jest art. 218 ust. 9 TFUE.

⁴ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 7 października 2014 r., Niemcy przeciwko Radzie, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, pkt 61–64.

4.2. Materialna podstawa prawna

4.2.1. Zasady

Materialna podstawa prawna decyzji przyjętej w trybie art. 218 ust. 9 TFUE jest uzależniona głównie od celu i treści planowanego aktu, którego dotyczy stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii. Jeżeli planowany akt ma dwojaki cel lub dwa elementy składowe, a jeden z tych celów lub elementów da się określić jako główny, zaś drugi ma jedynie poboczny charakter, decyzja przyjęta w trybie art. 218 ust. 9 TFUE musi mieć jedną materialną podstawę prawną, a mianowicie podstawę, której wymaga główny lub dominujący cel lub element składowy.

4.2.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Planowany akt służy osiągnięciu celów z dziedziny współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych oraz z zakresu określania norm minimalnych dotyczących definicji przestępstw i sankcji w dziedzinie cyberprzestępczości oraz zawiera komponenty z tych dziedzin.

Materialną podstawą prawną proponowanej decyzji są w związku z tym art. 82 ust. 1 i art. 83 ust. 1 TFUE.

4.3. Podsumowanie

Podstawą prawną proponowanej decyzji powinny być art. 82 ust. 1 i art. 83 ust. 1 TFUE w związku z art. 218 ust. 9 TFUE.

Wniosek

DECYZJA RADY

określająca kryteria i procedurę ustalania stanowiska, które ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Rady Europy w odniesieniu do wniosków stron trzecich o przystąpienie do Konwencji Rady Europy o cyberprzestępczości („konwencja budapesztańska”)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 82 ust. 1 i art. 83 ust. 1 w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Konwencja Rady Europy o cyberprzestępczości („konwencja budapesztańska”) weszła w życie w dniu 1 lipca 2004 r.
- (2) Państwa członkowskie są członkami Rady Europy; wszystkie państwa członkowskie z wyjątkiem Irlandii są stronami konwencji budapesztańskiej. Konwencja budapesztańska nie przewiduje możliwości przystąpienia Unii do tej konwencji.
- (3) Zgodnie z art. 37 ust. 1 konwencji budapesztańskiej Komitet Ministrów Rady Europy, po przeprowadzeniu konsultacji z państwami-stronami konwencji i uzyskaniu ich jednomyślnej zgody, może zaprosić każde inne państwo niebędące członkiem Rady Europy i nieuczestniczące w opracowywaniu konwencji, do przystąpienia do konwencji.
- (4) Zgodnie z procedurą stosowaną w Radzie Europy przewiduje się konsultacje stron konwencji budapesztańskiej w odniesieniu do decyzji dotyczących wniosków o przystąpienie do tej konwencji. Zanim Komitet Ministrów Rady Europy podejmie decyzję w tych kwestiach należy uzyskać – za pośrednictwem komitetu Konwencji o cyberprzestępczości (T-CY) – jednomyślną zgodę stron. Decyzje Komitetu Ministrów Rady Europy są przygotowywane przez organ przygotowawczy zwany GR-J (grupa sprawozdawców ds. współpracy prawnej). Aby w pełni zaangażować strony, które nie są członkami Rady Europy, w procedurę dotyczącą przystąpienia innych państw do konwencji budapesztańskiej, zwyczajowo zachęca się strony konwencji budapesztańskiej do zgłaszania na etapie konsultacji wszelkich zastrzeżeń lub kwestii związanych z decyzjami dotyczącymi wniosków o przystąpienie. W przypadku konsensusu Komitet Ministrów Rady Europy zatwierdza następnie takie decyzje bez debaty.
- (5) Zgodnie z tą procedurą każde państwo będące stroną konwencji budapesztańskiej może zgłosić sprzeciw wobec wniosku o przystąpienie do konwencji, co de facto uniemożliwia państwu wnioskującemu przystąpienie do konwencji budapesztańskiej. Sprzeciw nie wymaga uzasadnienia.
- (6) W myśl przepisów wewnętrznych Rady Europy ustanowionych w nieformalny sposób strony konwencji budapesztańskiej mają zazwyczaj dwa miesiące na wyrażenie

sprzeciwu wobec wniosku o przystąpienie do konwencji, licząc od momentu rozesłania wniosku do wszystkich stron przez Sekretariat komitetu Konwencji o cyberprzestępczości (T-CY). Bardzo krótki odstęp czasu między otrzymaniem przez państwa-strony wniosku o przystąpienie do konwencji budapesztańskiej a momentem, w którym mają one podjąć decyzję w tej sprawie, może zagrozić terminowemu przygotowaniu i przyjęciu przez Radę decyzji w sprawie stanowiska Unii na podstawie art. 218 ust. 9 Traktatu.

- (7) Należy ustalić stanowisko, które ma być zajęte w imieniu Unii w Komitecie Ministrów Rady Europy oraz komitecie Konwencji o cyberprzestępczości (T-CY) w odniesieniu do wniosków o przystąpienie do konwencji budapesztańskiej, gdyż ta konwencja obejmuje kwestie wchodzące w zakres kompetencji Unii.
- (8) Biorąc pod uwagę krótki odstęp czasu między otrzymaniem wniosku o przystąpienie a momentem, gdy Komitet Ministrów Rady Europy i komitet Konwencji o cyberprzestępczości (T-CY) mają podjąć decyzję w sprawie takiego wniosku, należy wprowadzić skuteczną procedurę oraz określić cele i kryteria, które mają być stosowane, aby ustalić stanowisko, które ma być zajęte w imieniu Unii w odniesieniu do wniosków o przystąpienie do konwencji budapesztańskiej, bez uszczerbku dla praw i obowiązków państw członkowskich jako stron konwencji budapesztańskiej.
- (9) Stanowisko, które ma być zajęte w imieniu Unii powinno opierać się na dokumencie przedłożonym Radzie przez Komisję w odpowiednim czasie, aby umożliwić dyskusję i zatwierdzenie. Komisja powinna przygotować ten dokument w oparciu o cele i kryteria określone w załączniku oraz powinna uwzględnić materiały przekazane przez Radę Europy, a także, w stosownych przypadkach, informacje przekazane przez Agencję Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Ścigania (Europol) i Agencję Unii Europejskiej ds. Współpracy Wymiarów Sprawiedliwości w Sprawach Karnych (Eurojust).
- (10) Komisja powinna starać się rozpocząć przygotowywanie takiego dokumentu niezwłocznie po otrzymaniu potwierdzenia od Sekretariatu komitetu Konwencji o cyberprzestępczości (T-CY), że wpłynął wniosek o przystąpienie, aby umożliwić również wszelkie odpowiednie konsultacje w Radzie. Dokument Komisji powinien wskazywać, czy państwa członkowskie są w imieniu Unii proszone o poparcie czy o sprzeciw wobec wniosku o przystąpienie państwa niebędącego stroną konwencji budapesztańskiej, wyrażając tym samym stanowisko w sprawie tego, czy Rada Europy może wysłać do tego państwa zaproszenie do przystąpienia do konwencji budapesztańskiej; dokument ten powinien zostać przedłożony w odpowiednim czasie, aby umożliwić dyskusję i zatwierdzenie. Na podstawie tego dokumentu Komisji Rada powinna ustalić stanowisko Unii w odniesieniu do wniosków o przystąpienie do konwencji budapesztańskiej.
- (11) Stanowisko, które ma być zajęte w imieniu Unii w odniesieniu do wniosków o przystąpienie do konwencji budapesztańskiej, ma zostać wyrażone w ramach komitetu Konwencji o cyberprzestępczości (T-CY) przez państwa członkowskie Unii będące stronami konwencji budapesztańskiej, działające wspólnie w interesie Unii, oraz w ramach Komitetu Ministrów Rady Europy i jego organów przygotowawczych przez państwa członkowskie Unii, które są członkami Rady Europy, działające wspólnie w interesie Unii.
- (12) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji i nie jest nią związana ani jej nie stosuje.

- (13) [Zgodnie z art. 3 Protokołu nr 21 w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Irlandia powiadomiła [, pismem z dnia r.,] o chęci uczestniczenia w przyjęciu i stosowaniu niniejszej decyzji]. LUB

[Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 21 w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, bez uszczerbku dla art. 4 tego protokołu, Irlandia nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji i nie jest nią związana ani jej nie stosuje.]

- (14) Niniejsza decyzja pozostaje bez uszczerbku dla możliwości przyjęcia przez Radę, na wniosek Komisji, decyzji na podstawie art. 218 ust. 9 TFUE w sprawie ustalenia stanowiska, które ma być zajęte w imieniu Unii w ramach Rady Europy, w szczególności w dziedzinach niewchodzących w zakres stosowania niniejszej decyzji, w tym w dziedzinach, w których kompetencje dzielone Unii nie były jeszcze wykonywane.
- (15) Do celów wykonania niniejszej decyzji państwa członkowskie i Komisja działają w ścisłej współpracy zgodnie z ich obowiązkiem lojalnej współpracy,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, które ma być zajęte w imieniu Unii w ramach komitetu Konwencji o cyberprzestępczości (T-CY) oraz Komitetu Ministrów Rady Europy i jego organów przygotowawczych, gdy organy te mają przyjąć decyzje w odniesieniu do wniosków o przystąpienie do konwencji budapesztańskiej składanych przez państwa, które nie są jeszcze stronami tej konwencji, ustala się zgodnie z procedurą określoną w art. 2 niniejszej decyzji oraz celami i kryteriami określonymi w załączniku dołączonym do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

1. W przypadku gdy, zgodnie z art. 37 konwencji budapesztańskiej, prowadzone są konsultacje z komitetem Konwencji o cyberprzestępczości (T-CY) w związku z przyjęciem przez Komitet Ministrów Rady Europy decyzji w sprawie wniosków o przystąpienie do konwencji budapesztańskiej składanych przez państwa w myśl art. 1, Komisja, w odpowiednim czasie przed zakończeniem tych konsultacji, przedkłada Radzie do dyskusji i zatwierdzenia dokument określający projekt stanowiska, które ma być zajęte w imieniu Unii, jak określono w art. 1.

2. Dokumenty przedkładane przez Komisję zgodnie z ust. 1 opierają się na celach i kryteriach określonych w załączniku do niniejszej decyzji i uwzględniają wszystkie istotne informacje i materiały przekazane przez Radę Europy przed wszelkimi obradami oraz, w stosownych przypadkach, wszelkie informacje przekazane przez Agencję Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Ścigania (Europol) i Agencję Unii Europejskiej ds. Współpracy Wymiarów Sprawiedliwości w Sprawach Karnych (Eurojust).

3. Stanowisko, które ma być zajęte w imieniu Unii, jak określono w art. 1, wyrażają w ramach komitetu Konwencji o cyberprzestępczości (T-CY) państwa członkowskie Unii będące stronami konwencji budapesztańskiej, działające wspólnie w interesie Unii, oraz

w ramach Komitetu Ministrów Rady Europy i jego organów przygotowawczych – państwa członkowskie Unii, które są członkami Rady Europy, działające wspólnie w interesie Unii.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Brukseli dnia r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*